HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מאי שנא רישא. דשגגת שבת וחזרן מלאכות לא מיחייב אלא אחת לכל שבת וסיפא דזדון שבת ושגגת מלאכות חייב על כל מלאכה ומלאכה: **לאן מידיעת שבת הוא פורש.** ריש"א כי אמרו ליה שבת הוא פורש מן המלאכה ומכיר שחטאת ועל כך הוא מביא קרבן הלכך שגגת שבת היא ועל השבת הוא צריך להביא: **לאן מידיעת מלאכות הוא פורש.** כי אמרי ליה שבת הוא לא פריש להא נמי ידע וכי אמרי ליה מלאכה חשובה היא זו פריש הלכך על מין המלאכות יביא: **כלום פריש משבת אלא משום.** דכי אודעיה שבת הוא הכיר שחטאת על המלאכות וכלום פריש ממלאכה לומר ע"י ידיעת המלאכות אלא משום שבת דכי אמרו ליה מלאכות הן הכיר שחילל שבת: **חילוק מלאכות.** שגופי מלאכות מתחלקים לחטאות ואע"פ שבהעלם אחד: **מוס יומא.** מיתות הרבה: **בממון.** לאפוקי קרבנות: **מה ס"ל.** והלא כבר נאמר לא תעשה כל מלאכה[ו]: **דברים.** משמע תרי ה' לרבות חד הרי שלשה אלה בגמטריא ל"ו הרי ל"ט: **ס"ל בחריש ובקציר משבות.** כלומר בלאו לא תבערו הוה לן למילף מהאי אם לא שיש להשיב: **ועדיין אני אומר על חריש וקציר חייב שתים.** אם עשאן בהעלם אחד שהרי הוציאם מן הכלל לחלקן לשתים ומשמע אזהרה לקציר לעצמה ואזהרה לחרישה לעצמה: **ועל כולן אחת.** דבאחד מלאכה כיילינהו וחד לאו. ובדבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד כו' לא דיינינן ליה דהוי ליה כלל בלא תעשה ופרט בעשה ואין דנין אותו בכלל ופרט. אי נמי הוי חרישה וקציר שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין דהוה ליה למיכתב חד: **ס"ל לא תבערו כו'.** וחרישה וקציר לדרשה אחרינא אי כי' עקיבא דדרשי ליה בעלמא (ר"ש דף ט.) לענין תוספת שביעית אי כרבי ישמעאל [שם] לענין שבת מה חרישה רשות אף קציר רשות ללמד על קציר העומר שדומה שבת: **בכלל היסה.** דלא תעשה כל מלאכה: **נהקיש אליה.** כל שאר המלאכות שנכללו עמה בכלל שזו מדה בתורה כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא כו': **נלאו.** שאין חייבין עליה כרת וסקילה כשאר מלאכות אלא מה שאמור בה: **נחלק.** כדאמרן מה הבערה מיוחדת: **ועשה מאחת מהנה.** האמור לענין חטאות הוה ליה למיכתב ועשה אחת ולישתוק אייתר ליה שאר מ"ש למאחת וכל תיבת מהנה לדרשה ודרוש הכי פעמים שכל מעשה עבירותיו חשוב אחת ופעמים שהוא קרוי הנה לשון רבים: **וא"ר יוסי ברבי חנינא מ"ט דרבי יוסי.** כלומר מאי דריש ביה דאלכאי מ' דמהנה ומ' דמאחת למאי אתא: **אחת מאחת.** אחת הוה ליה למיכתב וכתיב מאחת וכן נמי הנה ה"ל למיכתב (הנה) [למדרש פעמים שהוא הנה] וכתב מהנה ודרוש אחת והנה בלא מ"ש הכי פעמים אחת שהוא הנה שבת [אחת] לבדו הוא מחלל ויש כאן חטאות הרבה לחזלי בתר מלאכות ופעמים הנה שהיא אחת מלאכות הרבה עשה ואינו חייב אלא אחת דבתרי גווני אליבא למשמע ועשה אחת וחייב הנה ואיבא למימר נמי הכי ועשה אחת הנה[ו] עשייתו הוי אחת אע"פ שהן הנה [וחייב א'] ומ"ס יתירה [דרוש הכי] לרבות שהכותב שם משמעון דלעו"ג שנתכוון לעשות תיבה גדולה הוא לו ושתי אותיות הראשונות שם במקום אחר הן חייב והיינו מאחת מקצת המלאכה ולא כולה יביא חטאת: מהנה

אם אינו ענין למזיד דהא כתיב בו'. ואם תאמר ולימא אם אינו ענין למזיד משום[א] דאתו בתרי קטלא קטלא ליה וי"ל דאי לאו קרא אחרינא[ב] דמיימי[ג] הוה מוקמינן ליה להאי קרא במזיד ומות יומת [ד]דברה תורה כלשון בני אדם אבל השתא דלא איצטריך למזיד מוקמי ליה ע"כ בשוגג[ה] ולחייב קרבן על כל מ': **יכול שאם עשאן כולם בהעלם אחד בו'.** [ו]תימה [ז]מ"כ מניינא דקרא דברים הדברים אלה הדברים למה לי כיון דלא אתא לאתויי[ח] ויש לומר[ט] דלריך למניינא לפי שיש מלאכות שאינן חשובות[י] ואיצטריך מניינא לאשמעינן דכולהו חייבי[יא] מלאכות להתחייב עליהן[יב] ומיהו ממתניתין דמ' מלאכות[יג] דייק שפיר דבהעלם אחד חייב על כל אחת דלא הוה צריך למניינא כיון דמני כולהו בהדיא ומיהו קשה לר"י דלקמן בהזורק (דף נ"ז:) משמע דהאי מניינא אתיא לאתויי דמי מלאכות[יד